

Debatt

300

mennesker er døde etter at brann brøt ut i Comayagua-fengselet i Honduras, ifølge CNN.

Geir Ramnefjell
Debatt- og kronikk-ansvarlig

Cornelia Kristiansen

KRONIKK: 6000 tegn inkl. mellomrom.
HOVEDINNLEGG: 3000 tegn inkl. mellomrom
REPLIKK: 2000 tegn inkl. mellomrom.
KORTINNLEGG: 700 tegn inkl. mellomrom.
Legg ved portrettfoto.

SEND INNLEGG TIL
debatt@dagbladet.no

RETT FRA NETT

Joshua French og Tjostolv Moland er blitt banket opp i fengselet.

Vi så et par videoer fra disse guttas «treningsleire». Det så vel ikke ut som om de var så nøye på om de ga «trimmerne» et par raske. Litt juling må disse tullingene tale.

Razzam

Moland og French ble pågrepet med våpen i et annet land. Bare det er nok til å gi dem lang straff. De skal være glade de slapp dødsstraff. De gjorde noe de visste var illegalt og straffbart, og attpåtil tråkka de inn i et vepsebøl av selvmotsigelser og bortforklaringer.

Geir Syvertsen

Det er ikke uskyld som skal bevises, men skyld. Med trettito plasser fra bunn på Transparency-lista og fire plasser fra bunn på HDI-lista nyter kongolesisk rettssystem liten tiltro.

M_Montaigne

At vi bare lar dem sitte der nede er skammelig. Uansett hva de har gjort fortjener de ikke å bli brukt som brikker i ett spill på den måten Kongo gjør.

Breezern

Hva er det som er så vanskelig i denne saken egentlig? Stoltenberg - få dem hjem nå!

Kenneth Hansen

Uttrykket uskyldig inntil det motsatte er bevist passer godt inn her. Man stempler ikke noen for mordere fordi man har en følelse at de har gjort det.

MoonshineHaze

At Kongo mangler ressurser, rettferdiggjør ikke at de begår justismord.

aaa001

Det er forstemmende at norske myndigheter ikke gjør mer for å få friggitt Moland og French. Så lenge rettergangen ikke holdt noenlunde anerkjent, internasjonal standard er behandlingen de to får et overgrep.

Bjørn Sørensen

DELTA I DEBATTEN
PÅ DAGBLADET.NO

NORGE OG EU: Vi hakke nokka, nokka, nokka, nokka å si. Men det driter, driter, driter,

Mindre åpenhet, mindre

KRONIKK

Eirik Bergesen
Skrivent og rådgiver

EI LUKE ETTER framleggelse av Europautredningen møtes en liten gruppe på en kafé. Kaféen har det betegnende navnet Sjakk Matt. Fra rundt 60 medieomtaler den første dagen, var det denne dagen bare to medieomtaler. Nok et forsøk på EU-debatt er utmanøvrert.

Hvem er disse 25 kafégjestene som insisterer på å fortsette å bære havreøl til en død hest? De er blant de få her i landet som har lest rapporten. Og som kunne skrevet konklusjonene uten å ha lest den. Fordi de selv har jobbet i EU-systemet. Det er Brussel alumni, øl- og samtalegruppen for hjemvendte norske Brussel-byråkrater.

De aller fleste av dem er nok for EU. Men det er ikke poenget. De tilhører verken den aktive ja-siden eller nei-siden. De vet godt at EU-spørsmålet rommer mer enn begge sider av saken.

JEG JOBBET SELV tre år ved Den norske EU-delegasjonen. Da jeg ankom Brussel traff jeg i døra en norsk diplomatveteran som var på vei hjem. Jeg spurte opprømt hvordan det var å jobbe opp mot EU: «Jo da,» svarte han, «det er en daglig ydmykelse, det». Han viste seg å ha rett.

De norske Brussel-byråkraternes fortvilelse gjelder ikke først og fremst medlemskapsprosessen. Men misbruket av alle mulighetene som Norge har til å påvirke EU – basert på dagens EØS-modell. Rapporten med det offisielle navnet «Utenfor og innenfor. Norges avtaler med EU.» snakker om det såkalte handlingsrommet. Drillo-fotball spilles best «rettvendt i mellomrommet». Alle kamper innen

norsk europapolitikk spilles 2 x 45 «feilvendt i handlingsrommet».

HANDLINGSROMMET er ikke stort. Norge er i realiteten et uoffisielt EU-medlem, 3/4 med i EU-samarbeidet og bindes sammen av langt mer enn EØS-avtalen (hele 74 avtaler har utvalget undersøkt). Men vi er en lobbyist mer enn en mellomstatlig samarbeidspartner. På de få møtene vi inviteres til, blir vi som regel presentert for fait accompli'er, vedtak som ble gjort før vi ble sluppet inn i rommet.

Utvalget har funnet, fanget, bastet og bundet de to elefantene i rommet som ingen snakker om. Integrasjon og innflytelse. Vi er langt mer integrert, og vi har langt mindre innflytelse enn nordmenn er klar over. Men handlingsrommet finnes, det samme gjør oppskriften for å utnytte den: Kunnskap.

NÅR DET GJELDER den manglende kunnskapen om EU i Norge tyr det forskningsbaserte utvalget til rein harselas. Informasjonen om europifisering av Norge, fra barneskolen til og med universitetet, beskrives som nærmest fraværende. Skolebøkene begrenser seg som regel til noen avsnitt om EU-kampene i 72 og 94.

For å spre kunnskap trenger vi debatt. Europautredningen er så bred, grundig og tilgjengelig skrevet at den ikke bare kunne vært en grunnstein i en debatt om Norges forhold til EU. Den kunne også vært grunnmur, tak og vegger for den brede, oppklarende, framoverskuende debatten. Som heller ikke denne gangen vil komme.

HVORFOR IKKE? Politikere har det klareste ansvaret. En av de teoriene jeg var mest mistroisk til som statsvitenskapsstudent, var den om at politikere er mer opptatt av å bli valgt enn av sine

kjernesaker. EU-saken hamrer dessverre inn slike mistanker. Ved å tilsløre EU-spørsmålet risikerer vi å miste det som skulle være vår fremste eksportartikkel til EU etter oljen – et åpent og inkluderende folkestyre.

Mens ja-politikere lukker munnen bare ved tanken på regjeringsslimousiner, er nei-politikere noe mindre inaktive. Det forunderlige er hvor godt de lever med at det er den radikale fraksjonen av et parti på 3,2 prosent, SV, som styrer norsk nei-politikk.

KONKLUSJONEN PÅ alle fakta i utredningen er at samfunnsutviklingen i Norge og EU siden 1994 har vært parallell. Samtidig vet vi at det ikke finnes blant dagens regjeringalternativer noen alternativ politisk modell, ingen skisse til det mye omtalte «annerledesamfunnet». Hvor lenge kan vi fortsette å ignorere utviklingen i Europa før Norge blir et annerledesland, ikke i politikk, men i virkelighetsoppfatning?

VI TRENGER AT statsministeren som tar lederrollen i Norges forhold til EU. Fordi forholdet for lengst er blitt mer innenrikspolitikk enn utenrikspolitikk. Rapporten berører alle departementer og alle stortingskomiteer. Og det burde ikke være noen grunn til at Stoltenbergs effektive mantra «mer demokrati, mer åpenhet» skulle begrenses til oppfølgingen av 22/7. Det er vanskelig å finne politikkområder hvor det norske samfunnet ville hatt større nytte av mer deltakerdemokrati og større informasjonsflyt enn EU-spørsmålet.

DE SOM FALLER for fristelsen til å harselere for mye over utenriksminister Støres evige «dialog», må ikke glemme at en internasjonal klasebombekonvensjon og en delelinjeavtale med Russland ikke hadde kommet i stand uten nettopp dette. Så hvorfor skal vi, på det utenrikspolitiske feltet som virkelig representerer norske interesser, nøye oss med

NEDSLÅENDE RAPPORT: Fredrik Sejersted til utenriksminister Jonas Gahr Støre. V. jobbet tre år ved EU-delegasjonen i Brussel.

monolog? Som det ikke engang er vi, men motparten som fører.

Utvalget krediterer ikke engang det Støre kaller «aktiv europapolitikk» for å være påvirkning, bare informasjonsinnhentning. Og selv den skal være mangelfullt utført. Utenriksministeren skal ha ros for å ha satt i gang utredningen. Den avgjørede testen er om den påfølgende stortingsmeldingen ikke utsettes til etter valget. Og at den inneholder veivalg, ikke bare veikart.

NORSK PRESSE SER ut til å spare sine mest apokalyptiske over-

Dagbladet

Havnelageret, Langkaia 1, 0150 Oslo.
Postboks 1184, Sentrum, 0107 Oslo.
Sentralbord: 24 00 10 00

Åpent man.-fre. 07.00–16.00
Stengt lør., søn. og helligdager.
Redaksjonen direkte: 24 00 03 10
Vaktsjef direkte: 24 00 03 60
Fotodesk direkte: 24 00 09 00
E-post: pictures@dagbladet.no

Dagbladet.no direkte: 24 00 00 07
E-post: nettred@dagbladet.no
Telefax: Dagbladet: 24 00 00 01
Dagbladet.no: 24 00 01 01
E-post: sentralbord@dagbladet.no
Tips og digitalfoto: 2400@db.no

Kundeservice: 800 30 100
E-post: kundeservice@dagbladet.no

Dagbladet forbeholder seg retten til å distribuere innsendte innlegg i elektroniske formater.